

בש"פ 6215/15 - מדינת ישראל נגד אלון עמר, אריאל אזיב

בבית המשפט העליון

בש"פ 6215/15

לפני: כבוד השופט צ' זילברטל

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיבים: 1. אלון עמר
2. אריאל אזיב

בקשה שלישית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ג' בתשרי התשע"ו (16.9.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עומר סיגלוביץ'
בשם המשיב 2: עו"ד איתן כביריאן

החלטה
(בעניין המשיב 2 בלבד)

בקשה להארכת מעצר שלישית לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996 (להלן: חוק המעצרים), בגדרה מבוקש להאריך את מעצרו של המשיבים מיום 19.9.2015 ב-90 ימים
או עד למתן פסק דין בת"פ 49537-06-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם מבין המועדים. מעצרו של

עמוד 1

המשיב 1 (להלן: אלון) הוארך בהסכמה. עניינה של החלטה זו במשיב 2 (להלן: המשיב).

כתב האישום

1. כתב האישום שהוגש ביום 25.6.2014 מייחס למשיב עבירות של החזקת נשק, נשיאה והובלה של נשק, קשירת קשר לביצוע פשע, גרם היזק לרכוש במזיד וירי באזור מגורים.

כעולה מכתב האישום, ביום 5.6.2014 קשר המשיב קשר עם אלון לירות על בית משפחת נאוי שבמגדל העמק (להלן: בית המתלוננים). על-פי המתואר באישום נגדו, בשעות הלילה של יום 6.6.2014 נסעו המשיב ואלון במונית סמוך לבית המתלוננים כשברשותם אקדח מסוג CZ. בהתאם לקשר, ירה אלון בנוכחות המשיב חמישה כדורים מהאקדח אל עבר בית המתלוננים. בשל מעצור באקדח, לא הצליח אלון לירות כדורים נוספים, והשניים ברחו מהמקום. הכדורים שנורו הותירו בקיר החיצוני של בית המתלוננים חורי ירי.

הליכי המעצר וההליך העיקרי

2. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצר המשיב עד תום ההליכים נגדו. בבקשה נטען כי יש בידי המבקשת ראיות לכאורה היוצרות מארג ראיות נסיבתיות המוביל למסקנה חד משמעית כי המשיב ביצע את העבירות המיוחסות לו. עוד נטען, כי בענייננו מתקיימות עילות מעצר בשל מסוכנותו של המשיב, וכי העובדה שהעבירות בוצעו באמצעות נשק מקימה עילת מעצר סטאטוטורית. כמו כן נטען, כי על-אף גילו הצעיר של המשיב, הוא בעל עבר פלילי מכביד.

3. הדיון בבקשה למעצר עד תום ההליכים נדחה מעת לעת לצורך השלמת העיון בחומר החקירה על-ידי בא-כוח המשיב ובשל החלפת ייצוגו של המשיב. לבסוף, ביום 29.9.2014 הסכים בא-כוח המשיב לקיומה של תשתית ראיתית לכאורה ולקיומה של עילת מעצר, וביקש כי יוגש תסקיר מעצר. בית המשפט קיבל את הבקשה והורה על עריכת תסקיר ועל מעצר המשיב עד להחלטה אחרת בעניינו.

4. ביום 28.10.2014 הוגש תסקיר בעניינו של המשיב, אשר העריך את רמת המסוכנות הנשקפת ממנו כגבוהה, ולא המליץ על שחרורו. נוכח האמור בתסקיר, בדיון מיום 11.11.2014 הסכים המשיב למעצר עד תום ההליכים, וכך הורה בית המשפט.

5. בחלוף תשעה חודשים מיום מעצרו, הוארך מעצרו של המשיב בתשעים ימים, בהסכמתו, בהחלטת בית משפט זה (השופט י' דנציגר בבש"פ 1764/15). מעצרו של המשיב הוארך פעם נוספת, בהסכמתו, בתשעים ימים נוספים בהחלטת מיום 16.6.2015 (בש"פ 4200/15).

6. באשר להתקדמות ההליך העיקרי בעניינו של המשיב, יצוין כי ביום 24.11.2014 השיב המשיב למפורט בכתב

עמוד 2

האישום, ומאז נשמעו עדויותיהם של שישה עדי תביעה, במהלך חמש ישיבות הוכחות. במהלך תקופת המעצר נדחו מספר דיונים על רקע משא ומתן שהתנהל בין הצדדים, ולא נשא פרי, וכן בשל אילוצי בית המשפט. ביום 6.7.2015 קבע בית המשפט חמישה מועדי שמיעת הוכחות נוספים לחודשים נובמבר-דצמבר הקרובים.

הבקשה דנא

7. בבקשה טוענת המבקשת כי מסוכנותו של המשיב נלמדת מחומרת העבירות המיוחסות לו ומנסיבות ביצוען. נטען כי המשיב היה שותף לירי באישון לילה אל עבר בית מגורים, תוך חשיפת יושבי הבית לסכנת חיים, וכי לולא מנע מעצור האקדח את המסך הירי, עשוי היה להיגרם נזק חמור יותר. המבקשת מוסיפה כי מסוכנותו של המשיב נלמדת גם מהאמור בתסקיר שהוגש בעניינו, ועל רקע עברו הפלילי המכביד וההרשעות הרבות שצבר חרף גילו הצעיר. נטען כי המשיב שוחרר ממאסרו האחרון בסמוך לפני ביצוע העבירות בתיק דנא.

8. בדיון שנערך בפני ביום 16.9.2015 טען בא-כוח המשיב, כי למרות מאמציו ליעל את ההליך, כשבכלל זאת הסכים למעצרו הראשוני וכן לשתי ההארכות הקודמות ויותר על עדותם של 26 עדי תביעה, מוצא עצמו המשיב כשהוא עדיין עצור וסיום משפטו לא נראה באופק. לדבריו, כיוון שאלון עומד על שמיעת מרבית עדי התביעה, נותרו עדיין כ-22 עדי תביעה (בא-כוח המבקשת טען כי נותרו 12 עדים בלבד ולא ברור מה מקור הפער האמור), וברור שבתקופת הארכה המתבקשת ובחמשת המועדים הקבועים עתה לא תסתיים פרשת התביעה. נאמר כי הדיונים קצרים יחסית ומאז הארכת המעצר הקודמת היו קבועים שני מועדים בלבד: האחד בוטל מטעמי בית המשפט ולמועד השני לא התייצבו עדים שהוזמנו, למעט עדים טכניים שההגנה ויתרה על חקירתם.

המשיב טוען כי הגיע העת לשקול שחרורו, ולו בדרך של פניה חוזרת לשירות המבחן, כשהוא מציע חלופת מעצר הדוקה הכוללת מעצר בפיקוח אלקטרוני. בתוך כך מפנה המשיב למצבו הבריאותי הלא קל, כמו גם להיותו אב לשניים. המשיב מבקש כי תיעשה הבחנה בינו לבין אלון, שהיה מי שלכאורה ביצע בפועל את הירי ומיוחס לו אישום נוסף.

דיון והכרעה

9. נראה כי אכן משפטו של המשיב אינו מתקדם בקצב ראוי, בהתחשב בהיות שני הנאשמים עצורים. לכאורה אין מדובר בהליך מורכב, על-אף ריבוי העדים, שרובם אנשי משטרה ונראה כי חקירת מרביתם אינה אמורה להימשך זמן רב. לא ניתן שלא להתרשם כי נקבעו מועדי דיון מעטים, וגם אלה נקבעו משעות הצהריים, ונראה שלא הוכנה תוכנית מפורטת לשמיעת עדים, כמתחייב מהנוהל שקבע נשיא בית המשפט העליון לעניין שמיעה רצופה של תיקים פליליים. גם הוראות נוספות של נוהל זה אינן מיושמות, אף כי חזקה על בית המשפט המחוזי שהדבר נובע מאילוצים ומעומס. מנגד אין להתעלם ממסוכנותו הרבה של המשיב, כפי שזו נלמדת מהמיוחס לו בכתב האישום, מעברו המכביד ומתסקיר המעצר. עם זאת, ראוי לבחון אפשרות לזרז את שמיעת התיק. אכן, יש בפי המשיב טענה ראויה בסוגיית קצב שמיעת המשפט, ובשלב כלשהו אין לשלול את האפשרות שיהיה בכוחה של טענה זו, ככל שמצב העניינים יישאר בעינו, להטות את הכף. לעת הזו סבורני, כי נוכח מסוכנותו הרבה של המשיב, יש להאריך את מעצרו, תוך בחינת קצב התקדמות ההליך בתום תקופת המעצר הנוכחית. לכאורה, מתבקש כי בתום תקופת הארכת המעצר הנוכחית תסתיים לפחות פרשת התביעה.

10. לפיכך אני מאריך את מעצרו של המשיב מיום 19.9.2015 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בת"פ 49537-06-14 בבית המשפט המחוזי בנצרת, לפי המוקדם מבין המועדים.

ניתנה היום, ד' בתשרי התשע"ו (17.9.2015).

ש ו פ ט
